

Skatteministeriet

13. november 2017
J.nr. 2017-385

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 13 - Forslag til Skattekontrollov.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 4 af 17. oktober 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Per Hvas

Spørgsmål

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende rådgiveres medvirken til skatteunddragelse og straffen herfor, at: ”Imidlertid viser retspraksis, at der er tilbageholdenhed med at straffe andre former for medvirken end den, der direkte er relateret til afgivelsen af de urigtige, vildledende eller ufuldstændige oplysninger, og den foreslåede nedkriminalisering af § 13 B, samt forslag om, at § 13 C og § 14, stk. 1, ikke videreføres, jf. nedenfor, skal signalere, at forholdene i disse bestemmelser skal kunne straffes for medvirken til overtrædelse af § 82, når betingelserne herfor er til stede. Overtrædelse af § 13 B er fuldbyrdet allerede ved udstedelsen af den urigtige dokumentation, og det således er uden betydning, om modtageren efterfølgende faktisk anvender dokumentationen til at begå skattesvig. Under den forudsætning, at der ikke foreligger beviser for, at dokumentationen faktisk er anvendt til skattesvig, er en strafferamme på 1 år og 6 måneder med mulighed for strafskærkelse efter straffelovens § 289, ikke i overensstemmelse med forbrydelsens grovhed. Det foreslås derfor, at strafferammen begrænses til bøde, og at § 13 B videreføres i en ny straffebestemmelse, der samler de forskellige overtrædelser, hvor strafferammen alene er bøde.” På side 3 i ”Aftale om styrket indsats mod international skatteunddragelse”, fremgår det, at et enigt Folketing blev enige om at: ”der i forhold til dansk lovgivning er behov for, at Skattelovrådet i særlig grad har fokus på rådgivernes rolle og får tilvejebragt et kvalificeret grundlag for at vurdere yderligere tiltag. [...] Aftalepartierne er enige om, at fokus for denne analyse tillige bør omfatte eventuelle bevisproblemer, sagerne illustrerer”. Mener ministeren, at lovforslaget følger hensigten i den indgåede aftale? Hvis ja bedes ministeren redegøre herfor.

Svar

Det fremgår af lovforslagets pkt. 3.9.1.1.1 om ansvarssubjekter, at ”Rådgiveransvaret for medvirken til overtrædelser af skattelovgivningen kan blive aktualiseret, hvor rådgiver yder råd eller deltager i planlægningen m.v. af økonomiske dispositioner, som er led i en skatteunddragelse,...”. Udgangspunktet vil være, at der er tale om medvirken til overtrædelse af § 82, som er den centrale bestemmelse i lovforslaget om skattesvig. Strafferammen i § 82 er fra bøde til fængsel i 1 år og 6 måneder, som ved særlig grove overtrædelser kan stige til 8 år efter § 289 i straffeloven.

Lovforslaget ændrer ikke i betingelserne eller strafferammen for rådgiveransvar, idet eventuelle ændringer afventer anbefalingerne fra Skattelovrådet, og lovforslaget er således i overensstemmelse med hensigterne i aftalen.

Overtrædelse af § 13 B, § 13 C og § 14, stk. 1, i den gældende skattekontrollov vedrører ikke rådgiveransvar, men andre former for mulig medvirken. § 13 B i den gældende skattekontrollov omhandler således urigtige fakturaer og anden urigtig dokumentation for et aftaleforhold. Der kan f.eks. være tale om levering af varer til privat brug, som omfaktureres til varer, der kan anvendes i virksomhedens drift. Der kan efter bestemmelsen straffes alene for omfaktureringen. Det er således ikke nødvendigt at bevise, at den urigtige faktura efterfølgende er indgået i virksomhedens regnskab som en fradragsberettiget omkostning, men det manglende bevis for medvirken til skattesvig resulterer i en lavere straf.

Som det fremgår af høringskemaet i svaret til Rigsadvokaten, har domstolene hidtil anvendt den manglende dokumentation for skattesvig som begrundelse for bødestraf også i sager, hvor der ud fra antallet af fakturer er indikation for, at den samlede skatteunddragelse er over den grænse, der normalt giver fængselsstraf. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hensigten med at nedkriminalisere § 13 B, og forslaget om, at § 13 C og § 14, stk. 1, ikke videreføres, er at signalere, at forholdene i disse bestemmelser skal kunne straffes som medvirken til overtrædelse af § 82 om skattesvig, når betingelserne herfor er til stede.

Der er derfor hverken tale om en lempelse af strafansvar eller det normale strafniveau i de forseelser, der spørges ind til i spørgsmålet.